

РЕШЕНИЕ

№ 39587

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10020** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на СДВР, чрез главен юрисконсулт М., срещу решение № 3150/19.08.2025 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 134 - ти състав, по анд. № 5988/25 г., с което е отменен ЕФ, серия К № 8690158/09.02.2024 г. на СДВР, с което на И. И. Т., в качеството на законен представител на О. Ф. Д.“ ЕООД (с предишно наименование „Кей Ем Деливъри“ ЕООД), ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 189, ал.4 вр. с чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Сочи, че в ЕФ са налице всички съставомерни признаци и няма налични отменителни основания. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като потвърди ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат М. оспорва жалбата по съображенията изложени в отговора от 24.09.2025 г. Претендира присъждане на разносните по делото, съобразно приложен списък.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 09.02.2024 г., около 19:54 часа, в [населено място] по [улица]до номер 11, с посока от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта 50 км/ч въведено с п.з. В26 в населено място, с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON M2 MD 1192 , била засечена скорост на движение на МПС – „Л. Ровер Р. Ровер Спорт“ с ДК [рег.номер на МПС] , 81 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 50 км/ч, т.е. превिшение – 31 км/ч., в нарушение на чл. 21, ал.2 вр. с ал. 1 от ЗДвП.

От правна страна СРС е приел, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като се е аргументирал, че са налице съществени разминавания между връчения ЕФ на дружеството-жалбоподател и приложения към административната преписка, при съпоставка на които се установявало, че в представения пред съда от наказващия орган ЕФ е посочено изрично, че собственик на МПС е И. И. Т. - законен представител на „Кей Ем Деливъри“ ЕООД, като са посочени ЕИК на дружеството и ЕГН на законния представител, докато представеният от жалбоподателя ЕФ бил със същия серийен номер и се отнасял до същото нарушение, но с него се санкционирало дружеството „Кей Ем Деливъри“ ЕООД, без да фигурират имената и ЕГН на законния му представител. Допълнил е, че издаването на два ЕФ, отнасящи се до едно и също нарушение, с еднакви серийни номера, но различаващи се по субекта, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, е в разрез със закона и може да доведе до единствената законосъобразна последица - отмяна на санкционния акт. От друга страна, с връчения на дружеството ЕФ е наложена административна санкция „глоба“ на юридическото лице и жалбоподател по делото, за което съдът е приел, че е в нарушение на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 134 - ти състав е валидно и допустимо. На основание чл. 220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че административнонаказателната отговорност на юридическите лице се санкционира с налагане на имуществена санкция, като административно наказание „глоба“ може да се наложи единствено на физическо лице. С процесния ЕФ серия К 8690158/09.02.2024 г., връчен на представител на дружеството, на „Оувърсайз Фреш Деливъри“ ЕООД (с предишно наименование „Кей Ем Деливъри“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. за нарушение на чл.21, ал. 2 вр.

с ал 1 от ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП. В административнонаказателната преписка липсват доказателства за анулиране на ЕФ съобразно чл.189, ал.6а от ЗДвП. Вместо това, е приложен ЕФ серия К №7745831, но с различно съдържание от връчения на законния представител на горесцитираното дружество на 18.03.2025 г. електронен фиш. В тази връзка правилно на въззивния съд е приел, че при издаването на обжалвания пред него ЕФ е допуснато съществено процесуално нарушение, водещо на самостоятелно основание до неговата отмяна.

Споделят се и изводите на СРС по отношение на приложението на чл.188, ал.2 от ЗДвП, съгласно който (ред. Д.в. бр. 10 от 2011 г.) когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Законният представител или ползвател не са посочени в първоначално издадения и връчен на И. И. Т. – като представител на „О. Ф. Д.“ ЕООД (с предишно наименование „Кей Ем Деливъри“ ЕООД), ЕИК:[ЕИК], ЕФ. В него е посочено наименованието на търговското дружество и негов ЕИК. При липсата на каквито и да било данни за физическо лице (законен представител и/или ползвател) правилно СРС е приел, че административно наказание „глоба“ е наложено на лице, чиято административнонаказателна отговорност не може да бъде ангажирана с това наказание съобразно чл.188, ал.2 от ЗДвП и чл. 83 от ЗАНН, вр. чл.189, ал.14 от ЗДвП.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

По разностките:

С оглед изхода на делото СДВР следва да заплати на „Оувърсайз Фреш Деливъри“ ЕООД сумата в размер на 400 лв. представляваща адвокатско възнаграждение, съобразно представен по делото договор за правна защита и съдействие (л 24). Не се споделя възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е в минимално определения размер – 400 лв., съобразено е с чл. 36 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 /09.07.2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 134 - ти състав, постановено по анд № 5988/25 г. е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XXV-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3150/19.08.2025 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 134 - ти състав, по анд. № 5988/25 г.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на „Оувърсайз Фреш Деливъри“ ЕООД, представлявано от управителя И. И. Т. сумата в размер на 400 лв. представляваща адвокатско възнаграждение. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: